

WIERZĘ

W KOŚCIÓŁ CHRYSTUSOWY

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2022/2023
Adwent – Boże Narodzenie – niedziele zwykłe I-VII

CYKL A
CZĘŚĆ I

„WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY”

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2022/2023

Cykl A

CZĘŚĆ I

„WIERZE W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY”

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2022/2023
Adwent – Boże Narodzenie – niedziele zwykłe I-VII

Cykl A

CZĘŚĆ 1

Redakcja: ks. *Michał Dąbrówka*

Wydział Duszpasterstwa Ogólnego
Kurii Diecezjalnej w Tarnowie

© by Wydawnictwo BIBLOS, Tarnów 2023

Nihil obstat

Tarnów, dnia 14.11.2022 r.

ks. dr hab. Marek Kluz, prof. UPJPII

Imprimatur

OW-2.2/40/22, Tarnów, dnia 15.11.2022 r.

Wikariusz generalny

† Stanisław Salaterski

Projekt okładki:

Mateusz Kowal

Na okładce:

Zdjęcia autorstwa Martijn Vonk on Unsplash

Wydział Duszpasterstwa Ogólnego

Kurii Diecezjalnej w Tarnowie

ul. Piłsudskiego 6, 33-100 Tarnów

tel. 14-63-17-380

e-mail: wydzdusz@diecezja.tarnow.pl

Druk: Poligrafia Wydawnictwa Biblos

ISBN 978-83-7793-911-6

Biblos WYDAWNICTWO
DIECEZJI TARNOWSKIEJ

Plac Katedralny 6, 33-100 Tarnów

14 621 27 77

biblos@biblos.pl

www.biblos.pl

[@wydawnictwobiblos](#)

Spis treści

Wprowadzenie do programu duszpastersko-homiletycznego na rok 2022/2023	7
ADWENT – TEMATY HOMILII	9
I NIEDZIELA ADWENTU. NIEDZIELA SYNODALNA – 27.11.2022	11
II NIEDZIELA ADWENTU. DZIEŃ MODLITWY I POMOCY MATERIALNEJ KOŚCIOŁOWI NA WSCHODZIE – 04.12.2022	18
UROCZYSTOŚĆ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP – 08.12.2022	26
III NIEDZIELA ADWENTU „GAUDETE” – 11.12.2022	32
IV NIEDZIELA ADWENTU – 18.12.2022	37
 OKRES NARODZENIA PAŃSKIEGO – TEMATY HOMILII	43
UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO – 25.12.2022	45
– MSZA ŚWIĘTA W NOCY (PASTERKA)	45
– MSZA ŚWIĘTA W DZIEŃ	52
ŚWIĘTO ŚW. SZCZEPANA – 26.12.2022	59
ZAKOŃCZENIE STAREGO ROKU – 31.12.2022	64
UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTEJ BOŻEJ RODZICIELKI MARYI. ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITW O POKÓJ – 01.01.2023	71
UROCZYSTOŚĆ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO. DZIEŃ DZIEŁA MISYJNEGO DIECEZJI TARNOWSKIEJ I MISYJNY DZIEŃ DZIECKA – 06.01.2023	80

OKRES ZWYKŁY CZ. 1 – TEMATY HOMILII	85
ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO – 08.01.2023	87
II NIEDZIELA ZWYKŁA – 15.01.2023	92
III NIEDZIELA ZWYKŁA. TYDZIEŃ MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN – 22.01.2023	98
IV NIEDZIELA ZWYKŁA – 29.01.2023	104
ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO. ŚWIATOWY DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO – 02.02.2023.....	109
V NIEDZIELA ZWYKŁA – 05.02.2023.....	114
VI NIEDZIELA ZWYKŁA – 12.02.2023	121
VII NIEDZIELA ZWYKŁA – 19.02.2023.....	127

WPROWADZENIE

Projekt programu duszpasterskiego na rok liturgiczny 2022/2023, pod hasłem „Wierzę w Kościół Chrystusowy”, wyrasta z analizy aktualnej sytuacji Kościoła i dość powszechnego uznawania jej, nie tylko pośród duchownych, za wyjątkowo trudną. By nie ulec frustracji czy wręcz rezygnacji z podjęcia dzieła odnowy i szukania dróg ku temu wiodących, uznano za pierwszorzędne zadanie na dziś i jutro Kościoła w Polsce obudzenie i umocnienie wiary w Kościół, bo zaczynamy wątpić w to dzieło Boga na ziemi, ustanowione dla nas, grzesznych, z myślą o naszym zbawieniu. [...]

Coraz bardziej rozwija się bowiem niedowiarstwo względem Kościoła, nie wierzy się mu i ciągle wzrasta poziom ignorancji w zakresie podstawowej wiedzy o nim. Stąd i ogromne niezrozumienie Kościoła, płytkie widzenie jego istoty, bywa, że nawet w gronie osób duchownych. Ma też miejsce coraz większe nastawianie na Kościół i jego funkcjonowanie w świecie, co domaga się pozytywnej apologii, a nade wszystko rozwijania we wspólnocie Kościoła rzetelnego przekazu prawdy o nim, odsłaniania jego misteryjnego charakteru, zgłębiania jego znaczenia i wartości, przypominania podstawowych treści, zwłaszcza o jego złożonej naturze i zbawczej misji.

Co więcej, w dobie wielkiego kryzysu wiary w Kościele, także wzrastającego kryzysu jego ducha i misji, potrzeba podjąć z wielkim zaangażowaniem dzieło jego gruntownej odnowy. Można rzec, że mamy właściwie gotowy projekt do podjęcia. Mam na myśli soborową wizję Kościoła: otwartego, wspólnotowego i służebnego. Ciągle jednak brakuje recepcji tej myśli o Kościele w jego życiu i wszelkiej aktywności. Realizacja tego zadania zakłada podniesienie poziomu rozumienia Kościoła i obudzenia u wiernych świadomości bycia Kościołem. Wierni potrzebują wiedzieć, co Kościół mówi sam o sobie, by odkryć na nowo jego tajemnicę i obudzić w sobie ofiarne i niemal niecierpliwe pragnienie odnowy. [...]

Trzyletni Synod o synodalności Kościoła, który wkroczył już w etap kontynentalny, stanowi wielki impuls i może się okazać dużą pomocą w podjęciu dzieła. Chodzi bowiem o wdrożenie

w życie soborowej myśli o Kościele jako wspólnocie Ludu Bożego, a w związku z tym o dokonanie koniecznej przemiany mentalnej we wspólnocie wiernych (osób duchownych, konsekrowanych i świeckich), bo nie może być między nami podziału na „my” i „wy” czy „my” i „oni”. Jesteśmy jedną rodziną dzieci Bożych. Kroczymy razem do domu Ojca, wspólnie podążając za Jezusem, prowadzeni światłem i mocą Ducha Świętego. Tak rozumiana synodalność oznacza zasadniczy sposób wspólnotowego życia i funkcjonowania Kościoła, który domaga się czynnego udziału, czyli angażowania się wszystkich na tej drodze i otwierania na nią innych. Nie mogą nam być obojętni ani ci, którzy jeszcze Pana nie znaleźli, ani ci, którzy odeszli i nie wrócili. W całym tym procesie synodalnym podstawą wszystkiego jest wierność Chrystusowi i Jego Ewangelii. Aby zaś na drodze do Ojca domu nie zbłądzić pośród zmieniających się uwarunkowań świata, a także by nie zaniedbać misji zbawczej w świecie, potrzeba otwartości na każdego człowieka i rozeznavania tego, co mówi Duch Święty do Kościoła. [...]

Zamysł programu duszpasterskiego 2022/2023 jest następujący: na nowo zobaczyć, rozważyć i zastosować w swoim życiu to, że pomimo wielu trudnych spraw w dzisiejszym Kościele trzeba nam wierzyć w Kościół i wierzyć Kościołowi. Wiara w Kościół to bowiem konkretyzacja wiary w Boga, który nam się objawił jako Emmanuel (Bóg z nami). Słuszność zaś dawania wiary Kościołowi wynika z faktu, że jego nauczanie jest oparte na autorytecie Boga, na prawdzie przezeń objawionej.

W ramach realizacji programu chcemy odsłonić całe bogactwo treściowe prawdy o Kościele. Uświadomić wiernym, że Kościół jako dzieło Bosko-ludzkie stanowi misterium, którego nie sposób ogarnąć rozumem, i dlatego „domaga się wiary”. Równocześnie chcemy pokazać, że Kościół „wart jest wiary” ze względu na obecność i aktywność w nim Boga, ze względu na jego wartość zbawczą i obfitość Bożych darów, z których człowiek może czerpać.

(bp A. Czaja, *Słowo wstępne*, [w:] *Zeszyt teologiczno-pastoralny. Program duszpasterski Kościoła katolickiego w Polsce na rok 2022/2023*, Katowice 2022, s. 6-8)

ADWENT

OBRZĘDY WSTĘPNE

MISTERIUM KOŚCIOŁA

„Kościół jest w historii, ale równocześnie ją przekracza. Jedynie «umysłem oświeconym wiarą» można w jego rzeczywistości widzialnej dostrzec również pewną rzeczywistość duchową niosącą życie” (KKK 770).

I niedziela Adwentu. Niedziela synodalna – Kościół został założony przez Chrystusa

Orędzie: Bóg po raz kolejny chce nas obudzić. Dlatego daje nam ku temu stosowny czas, jakim jest Adwent, oraz wspólnotę, którą jest Kościół.

II niedziela Adwentu. Dzień modlitwy i pomocy materialnej Kościołowi na Wschodzie – Kościół prowadzi na spotkanie z Chrystusem

Orędzie: Kościół nie jest celem samym w sobie. Jego istotą jest prowadzenie do Chrystusa, pomimo swej niedoskonałości.

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP – Niepokalana „figurą” Kościoła

Orędzie: Przyjęcie Chrystusa, którego wzorem jest Maryja, zawsze pełna łaski, jest jedynym fundamentem, na którym można tworzyć wspólnoty nadprzyrodzonej miłości, dlatego naśladowanie Maryi to najskuteczniejsza droga budowania żywego Kościoła.

III niedziela Adwentu (*Gaudete*) – *Chrystusa spotykam w Kościele*

Orędzie: Jezus w Kościele i przez Kościół dokonuje dzieła naszego zbawienia; udziela łaski i pomaga nam zweryfikować, czego naprawdę potrzebujemy.

IV niedziela Adwentu – *Kościół jest ludzki, a zarazem Boski*

Orędzie: To, co Boże, dociera do nas przez to, co ludzkie

I NIEDZIELA ADWENTU

NIEDZIELA SYNODALNA – 27.11.2022

*I czyt. Iz 2,1-5; Ps 122; II czyt. Rz 13,11-14;
Ew. Mt 24,37-44*

Proponowane pieśni:

Na wejście – „Niebioso, roś spuśćcie nam z góry”

Na przygotowanie darów – „Grzechem Adama”

Na komunie – „Pan zstąpił z nieba”

Na uwielbienie – „Czego chcesz od nas, Panie”

Na zakończenie – „Hejnał wszyscy zaśpiewajmy”

Wprowadzenie do Mszy Świętej

Nie trudno zauważyć, że tej niedzieli wiele się zmienia w naszym Kościele. Zmieniły się pieśni i kolor szat liturgicznych. To znak, że rozpoczynamy dziś Adwent – czas radosnego oczekiwania na przyjście Pana. Wraz z Adwentem rozpoczynamy także nowy rok duszpastersko-formacyjny, który tym razem będziemy przeżywać pod hasłem: „Wierzę w Kościół Chrystusowy”. Skoro zaczyna się coś nowego, to dołożymy wszelkich starań, aby ten czas dobrze wykorzystać. Niech nas w tym umacnia Najświętsza Ofiara Chrystusa, którą teraz sprawujemy.

Kościół został założony przez Chrystusa

Sytuacja egzystencjalna: Jesteśmy jak lunatycy – jakoś na co dzień funkcjonujemy, automatycznie wykonujemy nasze zadania: wstajemy, ubieramy się, jedziemy do pracy albo do szkoły... ale to wszystko jakby w jednym wielkim śnie.

Orędzie: Bóg po raz kolejny chce nas obudzić. Dlatego daje nam ku temu stosowny czas, jakim jest Adwent, oraz wspólnotę, którą jest Kościół.

Apel: Na nowo uwierz w Kościół przyjmując od niego to, co daje na czas Adwentu: roraty, rekolekcje i sakrament pokuty.

I. Wokół sami lunatycy

Somnambulizm – potocznie zwany lunatykowaniem – to zaburzenie polegające na pojawieniu się w czasie snu aktywności ruchowej o charakterze automatycznym. Niekiedy lunatykowanie ogranicza się jedynie do siadania na łóżku, zazwyczaj jednak obejmuje również codzienne czynności, takie jak mówienie, chodzenie, ubieranie się czy przygotowywanie posiłków. Znane są przypadki, podczas których lunatyk prowadził samochód, podejmował próbę wychodzenia przez okno, czy też zachowywał się agresywnie wobec innych. Osoba lunatykująca ma obojętną, maskowatą twarz, słabiej reaguje na polecenia czy próby porozumiewania się z nim, z trudem pozwala się obudzić i najczęściej nie pamięta tego, co robiła podczas snu (por. *Lunatykowanie*, <https://www.medonet.pl/zdrowie,lunatykowanie---przyczyny--leczenie--lunatyzm-u-dzieci,artykul,1727877.html>, dostęp 2.11.2022).

Trzydzieści lat temu w jednej ze swoich piosenek zespół „Dżem” śpiewał, że „wokół sami lunatycy”, że „lunatycy otaczają mnie”. Dlatego dzisiaj św. Paweł woła do nas: „Teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu!” (Rz 13,11). Jesteśmy jak lunatycy – jakoś na co dzień funkcjonujemy, automatycznie wykonujemy nasze zadania: wstajemy, ubieramy się, jedziemy do pracy albo do szkoły... ale to wszystko jakby w jednym wielkim śnie. Mija nam dzień za dniem, a my nawet nie bardzo wiemy po co. Niestety to może się dla nas źle skończyć, o czym przypomina Jezus w dzisiejszej Ewangelii: „przed potopem jedli i pili, żenili się i za mąż wydawali aż do dnia, kiedy Noe wszedł do arki, i nie spostrzegli się, aż przyszedł potop i pochłonął wszystkich” (Mt 24,38-39).

Takie lunatykowanie może skończyć się tragicznie. Dlatego Bóg chce nas po raz kolejny obudzić. Daje nam ku temu stosowny czas, jakim jest Adwent, który dzisiaj rozpoczynamy. Daje nam także wspólnotę ludzi, która ma w tym pomóc, a jest nią Kościół. Ktoś przecież musi zbudzić lunatyka, żeby nie zrobił krzywdy sobie i innym.

II. Spotkać Jezusa, aby się obudzić

Święty Paweł zachęca nas: „Rozumieście chwilę obecną” (Rz 13,11). Żeby dobrze wykorzystać jakąś szansę, trzeba ją dobrze zrozumieć. Ta szansa to tylko „chwila”, czyli nie będzie trwała zbyt długo. Cztery tygodnie Adwentu mogą się wydawać dość długą chwilą, żeby się obudzić, bo to przecież 28 dni – prawie miesiąc. Ale zapewniam was, że te cztery tygodnie zlecą jak krótka chwila. Ani się obejrzymy, a już będą święta. Trzeba więc dobrze zrozumieć i wykorzystać tę „chwilę obecną”; wykorzystać na to, żeby zacząć prawdziwie żyć, a nie tylko lunatykować. W jaki sposób?

„Idźmy z radością na spotkanie Pana” – śpiewaliśmy w dzisiejszym psalmie. Idźmy z radością do Tego, który może nas wyrwać z tego przekłętogo snu. Tylko On ma taką moc! Cały Adwent jest dla nas czasem wytężonego poszukiwania Jezusa. Zachęca nas do tego prorok Izajasz: „Chodźcie, wstąpmy na Górę Pańską, do świątyni Boga Jakubowego! Niech nas nauczy dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami” (Iz 2,3). Tylko w głębokiej relacji z Jezusem będę odkrywał, kim jestem i dokąd zmierzam, będę poznawał najgłębszy sens mojego życia. On przyszedł na świat, aby nam to objawić. Jak mówił św. Jan Paweł II: „Człowiek nie może sam siebie do końca zrozumieć bez Chrystusa. Nie może zrozumieć ani kim jest, ani jaka jest jego właściwa godność, ani jakie jest jego powołanie i ostateczne przeznaczenie” (*Homilia na Placu Zwycięstwa w Warszawie*, 02.06.1979).

*Dalsza część książki dostępna w wersji
pełnej.*

